

Norske Kvinners Sanitetsforening

N.K.S. er Norges største kvinneorganisasjon med ca. 41 000 medlemmer over hele landet organisert i ca 650 lokalforeninger. Å fremme kvinners helse og livsvilkår er hovedformålet med Sanitetskvinnenes virksomhet i dag. Norske Kvinners Sanitetsforening ønsker å gi følgende kommentarer til regjeringens forslag Norges 9. periodiske rapport om gjennomføring av FNs konvensjon om avskaffelse av alle former for diskriminering av kvinner (2011-2015):

Generelt

- **Begrenset kunnskap og bruk av Kvinnekonvensjonen**

Kvinnens rettigheter må anerkjennes som menneskerettigheter, men vi vet at de ikke alltid behandles som det. Siden 1995 har det normative rammeverket for å fremme og sikre kvinners rettigheter blitt ytterligere styrket gjennom flere internasjonale konvensjoner og resolusjoner. FNs kvinnekonvensjon (CEDAW), er det mest sentrale menneskerettighetsinstrumentet for realiseringen av likestilling mellom menn og kvinner, og er nå signert eller ratifisert av 188 medlemsland, en økning på 43 land siden 1995. Norge har både ratifisert og underskrevet FNs konvensjon om å avskaffe alle former for diskriminering mot kvinner. Kvinnekonvensjonen bekrefter troen på de grunnleggende menneskerettigheter, på det enkelte menneskets verdighet og verdi og på like rettigheter for kvinner og menn. N.K.S. spør seg likevel hvorfor er det slik at det er liten kunnskap generelt om Kvinnekommissjonen og Kvinnekonvensjonen både offentlig og i sivil samfunn. Konvensjonen er bindende for alle ledd av offentlig virksomhet, regjeringen har det primære ansvaret og står ansvarlig for at statspartenes forpliktelse i henhold til konvensjonen oppfylles i sin helhet. Men konvensjonene er bindende for alle ledd av offentlig virksomhet og N.K.S. er av den oppfatning at det trengs en generell oppmuntring om implementering av konklusjoner og anbefalinger jevnt over. Det har tidligere vært kommentert fra kvinneorganisasjonene til eksempel at dommere, anklagere og advokater må få skikkelig innsikt i konvensjonen og FNs anbefalinger slik at de blir benyttet under prosessene i rettssystemet (punkt 8) (punkt 11) og (12).

N.K.S. etterlyser at rapporten tydelig viser denne utfordring fortsatt og at vi er langt fra mål mht fokus (punkt 9) N.K.S. mener det er viktig å vise til egne nasjonale utfordringer og ikke til glansbildet Norge, på den måten kan vi øke internasjonal troverdighet.

- **N.K.S. vektlegger nødvendigheten av å ha et interseksjonalitetsperspektiv**

På verdensbasis innskrenkes kvinners rettigheter med henvisning til tradisjoner, religion, og kultur. Retten til helse og å bestemme over egen kropp og andre reproduktive rettigheter og seksualitet er alle høyaktuelle tema som krever tiltak både internasjonalt og nasjonalt, samt et interseksjonalitetsperspektiv som viser til hvordan sosiale kategorier som kjønn, etnisitet, religion, sosial klasse og seksualitet kan samvirke og påvirke personers leve- og livsvilkår. Perspektivet er et hjelpemiddel for å kunne se og forstå hvordan ulike former for diskriminerende maktordninger samvirker eller interagerer i et samfunn, til eksempel i forhold til minoriteter og i fht Lhbt-personers rettigheter. Et viktig perspektiv som et motvirke til diskriminering og som den nye likestillingsmeldingen ikke inkluderer. Kjønn må sees i

en sammenheng. (punkt10) og (punkt 13) ***N.K.S. anbefaler at rapporten fra Norge legger vekt på dette perspektivet.***

- **Oppfølging av føringer og sluttokumentet fra Nordisk Forum 2014 – punkt 39**

Sommeren 2014 møttes aktivister, organisasjoner, politikere og andre aktører fra hele Norden under Nordisk Forum i Malmø. Forumet «New Action on Women's Rights» la planer for hvordan man kan få et likestilt samfunn hvor kvinner har fulle menneskerettigheter i Norden, Europa og internasjonalt. Sluttokumentet fra de nordiske kvinneorganisasjonene formulerte krav og konkrete forslag til de nordiske regjeringer koplet til fremtidens likestillingspolitikk basert på Beijingplattformens 12 punkter. N.K.S. minner også om garantier fra politiske styresmakter da Pekingdeklarasjonen og handlingsplanen ble skrevet under. Regjeringene garanterte den gang en fullstendig gjennomføring av kvinner og jenters menneskerettigheter jevnt over, og forpliktet seg til et kjønnsperspektiv i alle styringsdokumenter.

N.K.S. savner at rapporten viser til anbefalingene fra Nordisk Forum. N.K.S. mener at her er det fortsatt huller og utfordringer og det mangler et engasjement fra Regjeringen knyttet til krav fra Nordisk Forum.

- **Oppfølginger av likestillingsutvalgets anbefalinger som vurderte likestillingspolitikken i NOU 2012:15 "Politikk for likestilling" og NOU 2011:18 "Struktur for likestilling".**

I de avsluttende merknadene fra FNs kvinnekommisjonens komite (CEDAW) i 2012, trekkes oppnevning av utvalget som skulle vurdere likestillingspolitikken frem som positive aspekter ved utviklingen som fant sted siden komiteens forrige konklusjoner og anbefalinger (punkt 5c)

N.K.S. ønsker å påpeke at oppfølgingen av likestillingsutvalgets anbefalinger et savnet i Norges rapport.

- **Den høye forekomsten av vold mot kvinner i Norge, særlig vold i nære relasjoner og seksuell vold**

I de avsluttende merknadene fra FNs kvinnekommisjonens komite (CEDAW) i 2012 uttrykker komiteen en bekymring for den høye forekomsten av vold mot kvinner i Norge, særlig vold i nære relasjoner og seksuell vold. I tillegg uttrykker komiteen en bekymring for det høye antallet frifinnelser, de lave straffene som gjerningsmennene blir idømt, som delvis kan skyldes manglende likestillingsopplæring av legdommere som sitter i juryen i straffesaker, samt fraværet av undersøkelser og forskning omkring de grunnleggende årsakene til vold mot kvinner. Komiteen gjentar sin tidligere bekymring om at det ikke finnes en omfattende lov om forebygging av vold mot kvinner.

N.K.S. savner at rapporten fra Norge svarer på overnevnte, spesielt med hensyn til en omfattende lov om forebygging, samt manglende likestillingsopplæring i rettsvesenet.